

Srečanje z vrtnico srca

Iskanje in odkritje duhovne poti je zelo osebno dejanje. Vsakdo ima svojo lastno zgodbo o prehodu skozi mistična vrata. Učenka šole rožnega križa govori o svojih izkušnjah.

Moje prejšnje življenje je izgubilo pomen, nekaj bistvenega se je zalomilo. Vse se je pričelo tako obetajoče. Kaj je šlo narobe? Kje se je zgodila napaka? Kako naprej? Kako bo izgledalo življenje v prihodnosti? Ali sploh obstaja še kaj, česar se ne da oskruniti, kar je absolutno in trajno?

Polastila se me je velika nemoč, v kateri se je obdržalo le hrepenenje po nečem nedolžnem. Tako se je pričelo moje iskanje.

V vsakodnevnem življenju je moj notranji kompas kazal v drugačne smeri. Pridobivala sem nove izkušnje, vstopala sem na nova področja, srečevala sem nove ljudi. Mnogo stvari se je premaknilo. Nekega dne sem se srečala z rožnim križem. V gnostični filozofiji rožnega križa sem našla presenetljiv dokaz za stanje biti, v katerem je domnevno obstajalo to, kar sem iskala. Vredno je bilo podrobneje raziskati. Sledilo je temeljito preučevanje literature šole in začetne domneve so postajale vedno bolj trdne.

Vedno znova poizkušati

Medtem ko sta me vodila notranji odziv in sprejemanje slišane in prebranega, je postajala želja po uresnitvi vse bolj očitna. Kako naj vtikom te priložnosti v svoje življenje? Kako naj jih uresnim? Vedela sem, da gre za pomembno odločitev: za popolno zaupanje polju sil rožnega križa in poslušanje notranjih spodbud.

Napetost je rasla preizkušnja, od tuhtanja do preračunljivosti, od raziskovanja do dvomov, od vriskanja do skrušenosti. Mirno zatišje med vzponi in padci je izginilo, namesto dolgo zelenega miru sem doživljala mogočen vihar. V meni je kipel silen boj. Moje bitje je bilo razcepljeno, ranljivo in boleče. Nič ni bilo več na svojem mestu. Najbolj moteče pa je bilo, da za našteje simptome ni bilo verodostojne razlage.

Vstop v drugo razsežnost

Ni kazalo drugega kot nekako vzdržati in sprejeti notranji spopad. Minevali so meseci, dokler se ni nekega dne zgodilo nekaj nepričakovane. Notranja razburkanost je popustila, za trenutek je bilo v meni vse mirno. Ničesar več ni bilo, ne ideje, ne občutka, ničesar. Zgolj tišina. Brezmejna tišina. Nedotakljiva, absolutna. To je morala biti druga razsežnost. V meni, a kljub temu ločena od vsega, kar je ustvarilo moje bitje.

Izkušnja je bila tako presenetljiva, tako nova, tako bežna, a vendarle tako silna, da je izzvenela še dolgo časa. Odtlej ni bilo več dvoma: ta trenutek tišine, ta prostor je bil odločilen, resnično bistven. Vedela sem: imel bo prednost v mojem življenju.

Vrtnica

Rožni križarji imenujejo ta prostor vrtnica srca. Gre za duhovno iskro, ki jo mora ?lovek prebuditi iz njenega smrtne
sna. Vrtnica razodeva vse, kar potrebujemo, da bi dosegli novo stanje biti. Ko se prebudi, polagoma pridobi mo? in
spregovori ?lovekovi zavesti. Splete se ?udovita vez med vrtnico in osebnostjo ter omogo?i nastanek novega življenja.

Prežel me je globok ob?utek hvaležnosti in ljubezni. Z mo?jo in gotovostjo sem lahko stopila na pot uresni?itve.

Source:

<https://si.rosycross.org/sl/artikel/srecanje-z-vrtnico-srca>